

Sak

Langegard 31/l, Hol k. Buskerud
C.38489/1-11. Funn fra Hustuft. MA 1994/36

Fornminnet i nummer

fornminnets art:

Søkje

MTI 1516 III
UTM-koordinat 382 3025

beliggenhet: I den nedenmøte
sone N-siden av
Strandvatnet
høyde over havet: 960

Gårdane bene

31 1

registrator: Ola Rund
dato: juni 1986
kontrollert: Tøt Apelin

beskrivelse av fornminnet og nærmeste omgivelser: (evt fortsettelse på baksiden)

Strandslipt oval (finarmet) skin med
laget hull. Fiskeøkse ell. bevoldt. (?)
Finnet av Ola Rund i tuften etter
Langegard. Dverf. Overlevende Oldsaksam-
linger via Tom Bloch-Nærkerud sept. 1986.

til disposisjon for senere

Aksesjonsnr. 86/70.

Se også Hø11.

1. Har fornminnet/stedet omkring noe spesielt navn?

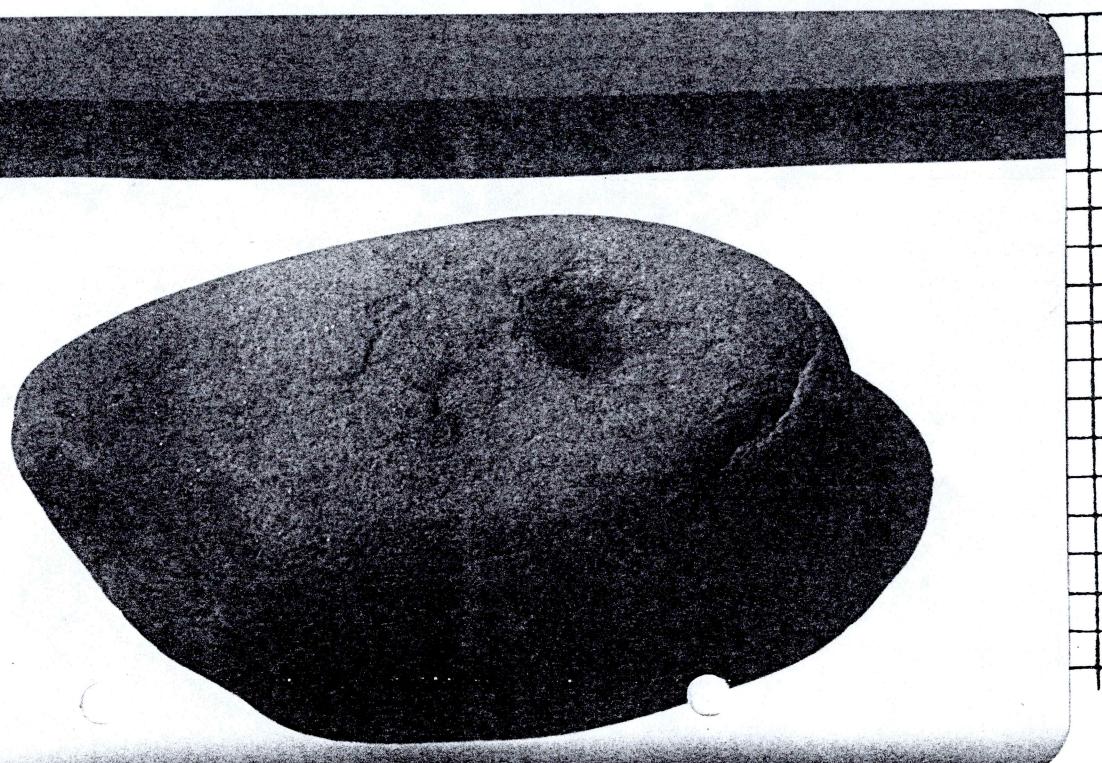
Langegard

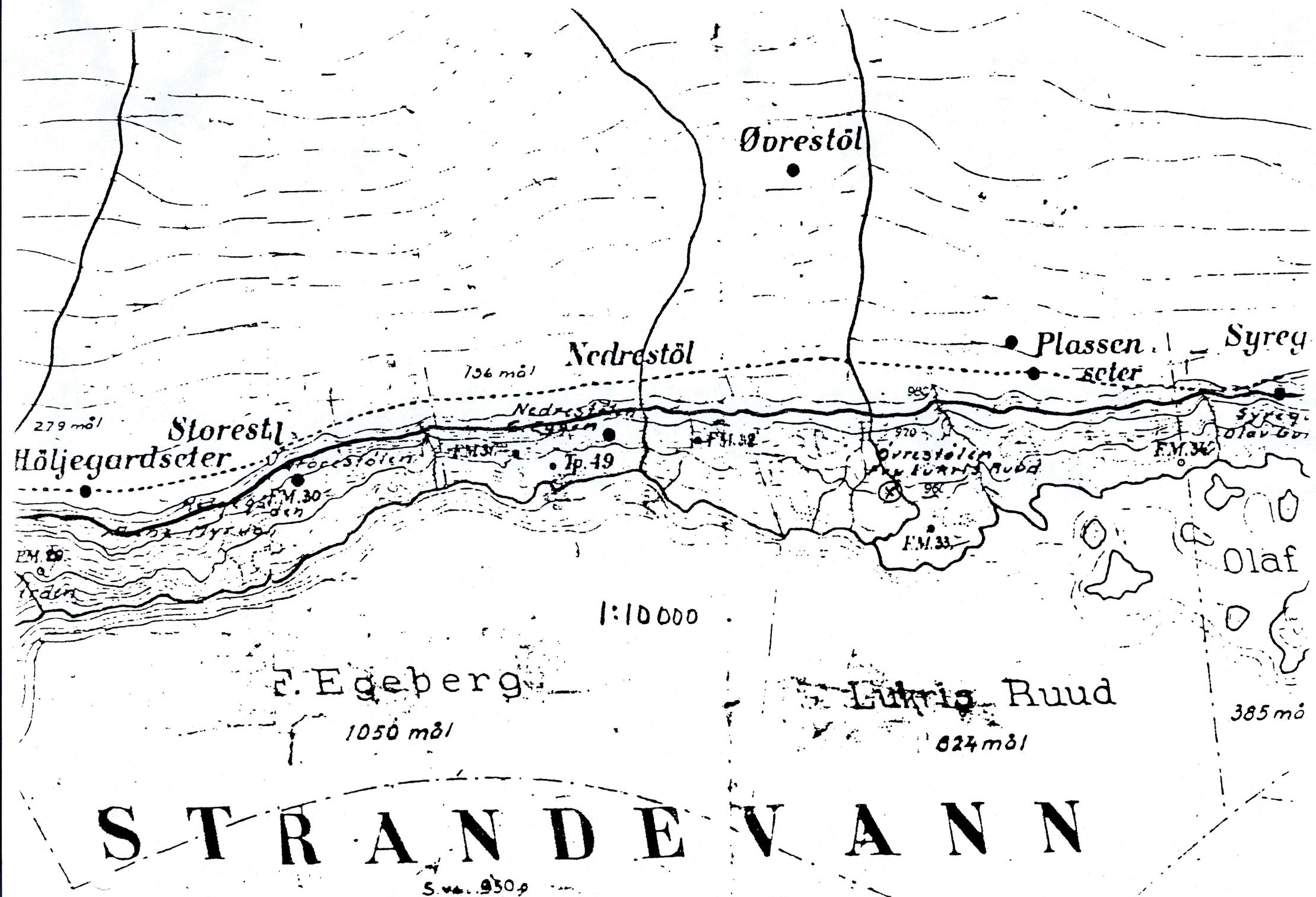
2. Har fornminnet blitt omtalt i muntlig/nedskrevet tradisjon?

Nei

3. Hvem kan påvise stedet og evt gi nærmere opplysninger?

Ola Rund, 3577 Hovet

Fornminn i Hallingdal

Fornminnets art:
Rettangulær tuft.

(BK) Reguler gskart, vedlagt.
M711 1516 III

UTM-koordinat 382 3025

beliggenhet: I den midtliggende sna, ved N-sida av
Stranda vatnet.
høyde over havet: 960.

HOL..... kommune,
HALLINGDAL, Buskerud

Ho 11

Gårdnr brnr

31 1

registrator: Nils Noss og Ola Ellingsgård
dato: 1. juni 1986
kontrollert:

til disposisjon for senere

60° 42'
07° 51'

Aksesjonsnr. 86/70.

Se også Ho 103.

Foto: 20623/0-5
20562/
20561/
20560/
20559/
20558/14-37

Betula
Ua-952 945±80 BP AD 945-780

T-7970 750±40 BP AD 1250-1280

1010-1170
AD 945-780

beskrivelse av fornminnet og nærmeste omgivelser: (evt fortsetteise på baksiden)

Området rundt Strandavatnet fekk fast busetnad ei tid på 1700-talet. Seimare, og kanskje også tidlegare, har området vore mytta til støilar.

No er her mange hytter.

Det er ikke mokastad funne dokumentert at Langegard, som lufra og området heiter, i eddekonformatorist tid har vore gard med grunns og eideonstilhøve.

I fall dette er ei forhistorisk tuft, er det truleg at den lange forma ho har, er opphav til namnet.

1. Har fornminnet/stedet omkring noe spesielt navn?

Langegard

2. Har fornminnet blitt omtalt i muntlig/nedskrevet tradisjon?

Innje so vidt ein veit.

3. Hvem kan påvise stedet og evt gi nærmere opplysninger?

Ola Ruud, 3577 Houet, som har påvist lokalitetem.

Der tufta ligg er det flatvoref, med svak helling sunnafør, velso 100 m ned mot den opprinnelige strandlinja. Staden har vore tilvokse med einer, som enno ikkje er utrotna, etter 25-30 års oppdemming. Sjå foto.

Ein brekk renn ned 15-20 A for loka-liteten.

Tufta har retning VNV-ASR. I det følgjande er dette med retning forenkla til N-re og S-re side, og A-re og V-re ende. Like eins NV-re og SA-re hjørna o.s.v.

Utvendige mål: ^{ca} 19,5 x 7,5 m.

Innvendige mål: ca 17,0 x 4,7 m.

Tvers over, litt A for midten, syner steinar som kan skrive seg frå ein tverrvegg, eller midtgang. Denne munnar ut i ein Stein formasjon som ein utydeleg halvrunding, ca. 1 m i dius, på S-sida -utvendig.

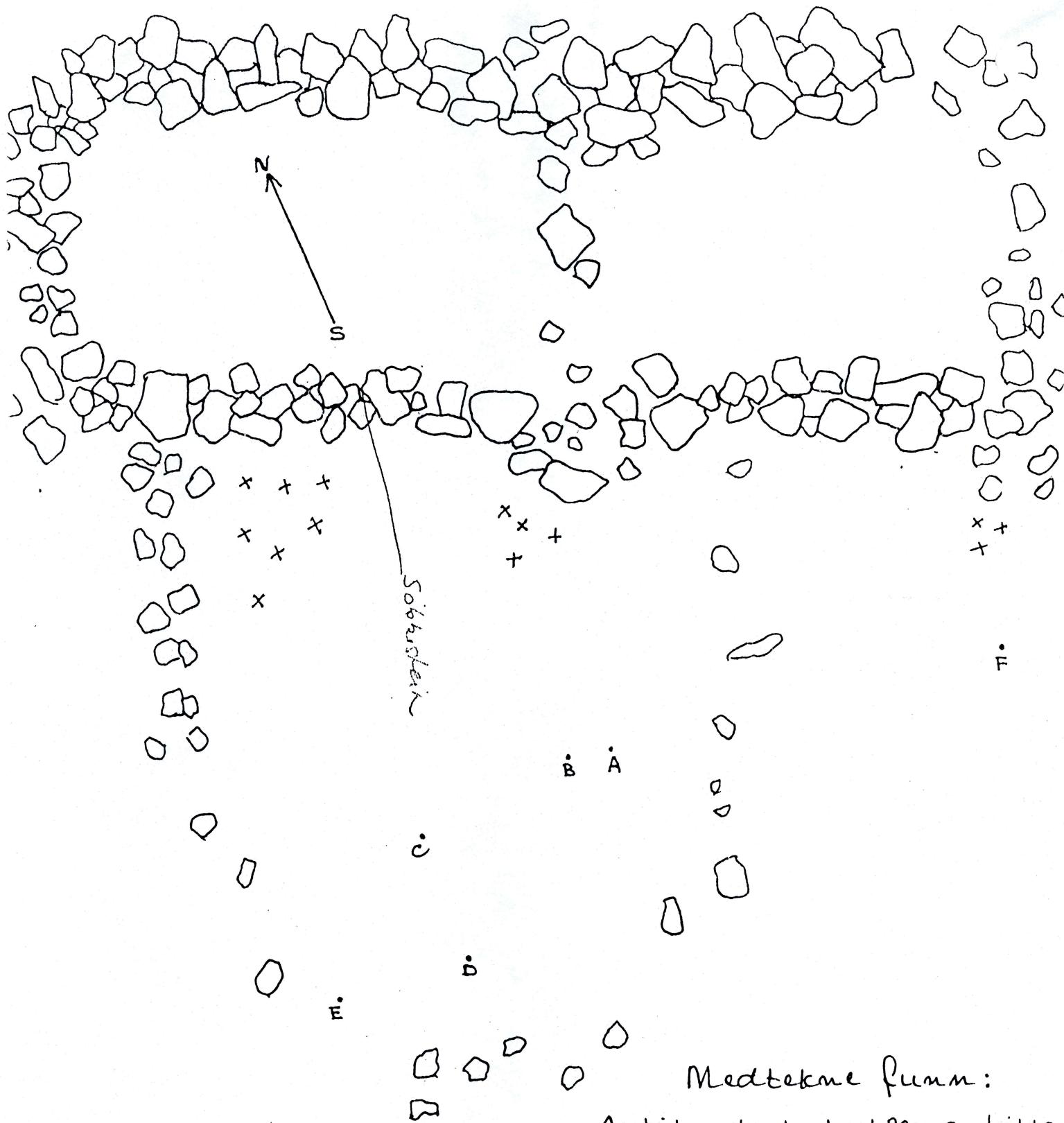
Dette har truleg vore inngang. På utsida av SA-re hjørna syner ein relativt tett steinsetnad, som nok ikkje er plassert der på naturleg måte.

Sjå skisse.

Indre delen av tufta ligg litt lågare enn bakken utanfor, og ca 50 cm under overkant av steinrekka/grunnmuren.

På S-sida, framfor inngangen, er ein flatvoren vall, ca. 12 m utover. Her er dei seks funna gjorde, som følgjer med registreringa. Sjå skisse. Det er ikkje teke noko prøvestikk.

Den nemnde vallen kan ein sjå svakt markert med Stein, som ein halvrunding. Men dette er usikkest, og kan også vera naturleg laga.

Medtekte funn:

A - bit av hesteskof + samankitta
stykket mybrendt leire.

B - jarnkrok.

C - randbrend sandstein.

D - jartange.

E - liten jarnbit.

F - flat, böygd jarnbit.

xx - Slagg i overflata.

Skisse overtufta
Langegard ved Strandavatnet.

Mål 1:100.

Kjære Johan, jeg sender deg et bakstehellefragment som jeg trodde helt sikkert var Hardangerstein. Nå forteller Inge Lindblom (Hallingdalsprosjektet) at det helt sikker er lokal stein (jeg vil gjerne vite hva den kalles) og at de må ha laget bakstehellen på stedet. Du hadde uttalt at det var så skifrig at en slike helle bare ville ha tålt et par gangers oppvarming før den sprakk. Alt det er greitt. Men tror du at de behersket teknikken slik at de kunne lage baksteheller der? Tuft ved Strandefjorden, Hol, Hallingdal.
Søkke fra Tisleifjorden (også Hallingdalsprosjektet) er det samme type stein?

Jeg er sikker på at du nettop har tenkt å ta frem slipene fra Gamlebyen - ikke sant? Jeg skulle ønske du kunne gjøre det før jeg ble oldemor - noe som kan skje i løpet av de nærmeste årene. Det begynner å bli ganske mange år siden - er det ikke bedre å få det unnagjort?

Håper ellers alt er bra!

09.11.94

Mange hilsner

Birthe

Kjære Birthe; det er nok riktig som minneblom
sier - lønålstein. Den heter fyllitt. Det er ikke
skiffrigkeiten nødvendigvis, - men mineralinneholdet
som gjør denne bergarten egnet som råstoff for
balskeller. Glimmer og kvarts dominerer og de har
 Si° forskjellige termal utvidelsesegenskaper at korngrensene
fort brytes vid oppvarming/avkjøling, - og dannet
smuldver bergarten fort. Mineralene i balskutter
har tilnærmet identiske utvidelseskoeffisienter, så
de holder følge under de store temperaturvekslingene.

Apropos: Hvorfor vet du at dette er bitar en
balskelle? Bare rissene? De eldste fakultiene på
Kvinnherad kirke var jernet med tilsvarende rissar med
"balskelle"-ligneende riller som resultat? Janan

Fordi de neppe ville lagt takkeller der øvre.
- ulempelig.